

senere Forstaaelse kunde være rigtig, om end ikke at optage en udtrykelig Bestemmelse derom i Loven, saa dog at bringe dette Spørgsmaal paa Bane ved Lovens Forhandling, for at, naar en saadan Landhøfer f. Ex. kjøbte Hør hos en Kjøbmand i Kjøbstaden og forhandlede det, han da ikke skulde blive anseet for at drive ulovlig Næringsbrug.

C. N. Petersen: Betænkningen udviser, at jeg tilligemed en anden æret Rigsdagsmand (D. Müller) har afgivet et Minoritetsvotum i denne Sag. Dette har, som det forøvrigt vil sees af vore Uttringer, ikke just sin Grund i, at vi have saa meget at indvende imod den 1ste Paragraph i den foreslaaede Lov, saaledes, som den af Udvalget i det Hele taget er ændret, som i, at vi ikke finde det hensigtsmæssigt for nærværende Dieblif, da en Omorganisation af Næringsforholdene foreslaaer, at udrive et saadant enkelt Stykke deraf, og vi finde netop saa meget mindre Grund til i dette Dieblif at gjøre Hørhandelen til Gjenstand for en saadan særegen Lov, som der, hvis man skulde udrydde en enkelt Gjenstand, vist var mere Grund til at gjøre det f. Ex. med Haandværksdriften. Naar der nu skulde gives en særegen Lov om Høfærningen, saa maatte det være begrundet i en ganske fortrinlig Trang i denne Henseende, og denne have vi ikke kunnet erkjende; thi hvorvidt der overhovedet er en almindelig Trang til en eller anden Ting er vel af de Ting, man kan disputere meget om, men som man ikke let kommer paa det Rene med. Der er to Ting, som jeg ved denne Leilighed maa

bede om ikke at forvekle, det ene er Trangen til flere Høfære, og det andet Trangen til, at Afgangen til Høfærningen kommer til at staae åaben for Alle og Enhver; den første Trang finder utvivlsomt Sted, men der arbejdes hver Dag i Aaret for at faae den afhjulpet. Jeg har saaledes faaet paalidelig Oplysning om, at Høfærbevillingernes Antal siden sidste Thronskifte er steget omtrent til det Ni eller Tiodobbelte; i Anledning af Thronskiftet er der confirmeret ikke fuldt 100 Høfærbevillinger, men siden den Tid er der givet 5 til 6 Hundrede nye Bevillinger; jeg kan ikke nøie opgive Tallet, men forholdsviis er der ikke nogen stor Afvigelse. Regjeringen har jo forøvrigt ikke erklæret, at den vil blive staaende ved dette Antal, og der er altsaa stor Rimelighed for, at det kunde gaae frem i samme Forhold, og altsaa vilde denne Trang om saa Nar være afhjulpen. Jeg maa hertil føie, at jeg dog har visse Data for, at Duffet om, at Høfærningen ikke skal staae åaben for Alle og Enhver, just ikke er saa udeelt, som maa skee mange forestille sig; thi uagtet Sogneforstanderskaberne, naar der indkommer Ansøgninger om Høfærbevilling, i Almindelighed synes velstemte derfor, saa seer jeg dog idelig og idelig Erklæringer fra Sogneforstanderskaber, hvori de fraraade, at den eller den Ansøger meddeles Bevilling, snart af den, snart af den Grund, og dette viser dog, at disse Sogneforstanderskaber ikke ønske, at Alle og Enhver, der søge om Bevilling, skal have den, eller at Afgangen skal staae åaben for Alle og Enhver; denne Slutning troer jeg ikke, at der kan siges Noget imod.